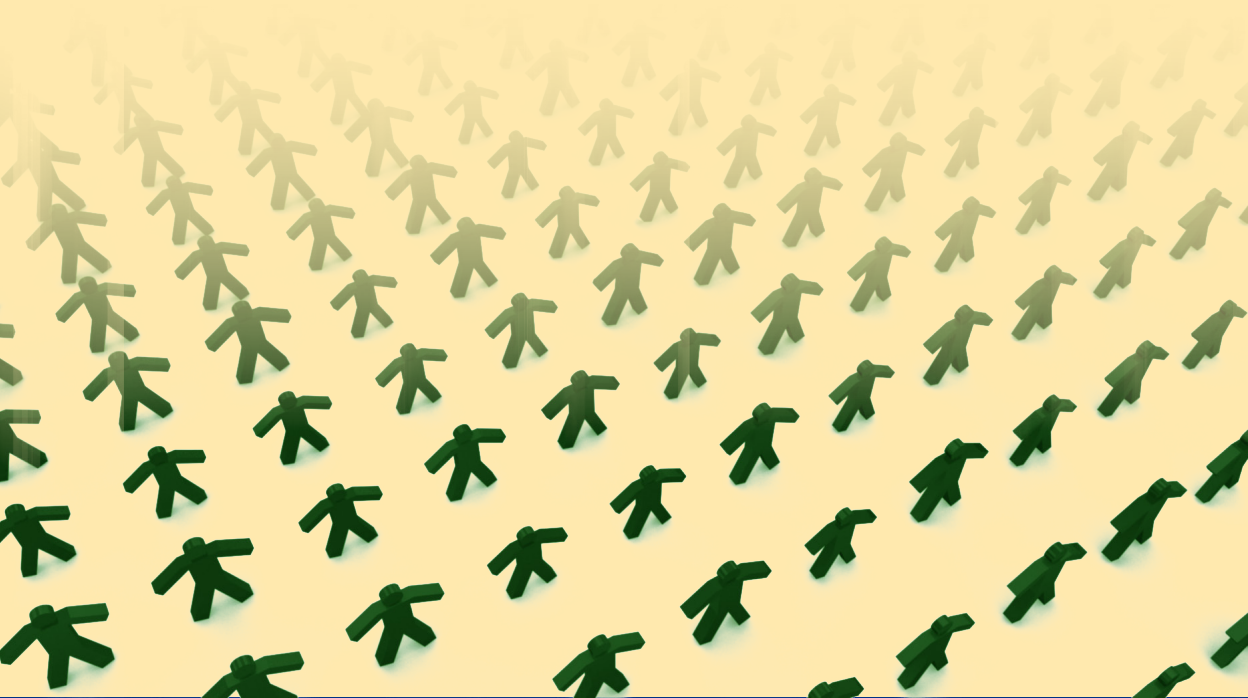

קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה
אוניברסיטת חיפה

עשור להקמת הצוות להכחשת הדמוגרפיה הפלסטינית

תגובה למכחישים

ארנון סופר

קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה
אוניברסיטת חיפה

עשור להקמת הצוות להכחשת הדמוגרפיה הפלסטינית תגובה למכחישים

ארנון סופר

פברואר 2016

קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה, אוניברסיטת חיפה

הקתדרה עוסקת בנושאי הביטחון הלאומי שלהם ביטוי מרחבי, דוגמת משאבים טבעיים ותפוצתם, פריסת האוכלוסייה, התשתית הפיזית והמרכיבים הסביבתיים. הקתדרה מפרסמת ניירות עמדה, נותנת ייעוץ למקבלי החלטות בכירים, יוזמת מחקרים, ימי עיון וכנסים, מוציאה ספרים ועבודות מדעיות ומסייעת לתלמידי מחקר בתחומים הנזכרים לעיל. כמו כן עוסקת הקתדרה בהפצת הנושא בבתי הספר התיכוניים ומוסדות אקדמיה.

ראובן חייקין ז"ל (1918–2004)

ראובן חייקין נולד בתל אביב, היה שותף בכיר במשרד רואי החשבון סומך-חייקין, גילה עניין רב בגאוגרפיה ובגאופוליטיקה וסייע רבות לתחומים אלה באוניברסיטת חיפה.

יהי זכרו ברוך!

ראש הקתדרה: ארנון סופר Soffer@geo.haifa.ac.il

עריכת לשון: עפרה פרי

עריכה גרפית והבאה לדפוס: נוגה יוסלביץ

הודפס בישראל בשנת 2016

© כל הזכויות שמורות לקתדרת חייקין לגאואסטרטגיה באוניברסיטת חיפה

ISBN 965-7437-51-3

הדפסה: רחש דפוס אופסט חיפה בע"מ

<http://ch-strategy.hevra.haifa.ac.il>

תוכן העניינים

4	הקדמה
5	מבוא
6	רקע היסטורי
7	צוות החוקרים של מכחישי הדמוגרפיה הפלסטינית (על פי סופר וגמבש 2007).
8	בורות או כוונת זדון?
10	הם מ-שק-רים
12	תשובת ארנון סופר לדמוגרפיה יהודית - לא מה שחשבתם! 1.10.14
14	גיא בכור הצטרף למקהלת מכחישי הדמוגרפיה
14	הדמוגרפיה לא ניצחה, ארנון סופר משיב לגיא בכור ("ידיעות אחרונות" 30.6.13)
15	משקרים במצח נחושה
16	הטעיה, מהתלה, תעתוע? עיר-מחוז או מרחב-עיר
17	תשובה לדוח בס"א
18	מגמות דמוגרפיות ארוכות טווח המבהירות את פער המיליון וחצי
26	סיכום
28	נספח
29	מקורות

הקדמה

ב-2007 פרסמו יניב גמבש וארנון סופר מסמך ביקורת ראשון על תעתועי המכחישים את קיומה של דמוגרפיה פלסטינית. לא עזרו לנו הנתונים, הצגת הטעויות, השקרים והמניפולציות שהם עשו כדי לשכנע את אזרחי ישראל ואת העולם כי אפשר לספח את שטחי ארץ ישראל בגדה המערבית וכי החשש מרוב ערבי בארץ ישראל הוא המצאה של כמה אנשי שמאל בלבד.

השקר תפס תאוצה, ומרבית חסידי ארץ ישראל השלמה קנו בשקיקה את סיפורי צוות זה.

מי לא "קנה" את סיפורי ההכחשה? צה"ל, האקדמיה הרצינית, מי שראשו על כתפיו בציבור הישראלי, נשיאי ארצות הברית המתבססים על שירותי הביון שלה וגם האירופיים. אבל מה ערכה של קבוצה עלובה זו מול "מומחי דבר" בדמוגרפיה כמו יורם אטינגר וחבריו.

האמת שהם אינם מבינים בדמוגרפיה, אבל מבינים היטב בשיטת מוח לאומית. הם יודעים שאם מציפים את הציבור בשקרים ובמידע מעוות וחוזרים על השקר שוב ושוב – השקר הופך לאמת. כך קרה במקרה שבו נעסוק במסמך הזה: אם מספרים לנו שאין ערבים בשטחי יהודה ושומרון ושהאחרונים מהם כבר בדרך לחו"ל... אז באמת כבר אין שם ערבים, וסיפוח השטחים יכול להיעשות ללא שום איום על המדינה היהודית.

מהדורה חדשה זו תחזור ותנסה להסביר בלשון ברורה ובדוגמאות לכל מי שעדיין רוצה לדעת את הנתונים הדמוגרפיים בכל ארץ ישראל ולהבין לאן הימין הרדיקלי מוביל את מדינת ישראל.

תודה למי שסייע בהוצאת מהדורה זו – יניב גמבש, נורית ליטבר, נוגה יוסלביץ ועפרה פרי, וגם אותו אלוף (במיל') מהימין דווקא, שדחק בי לפרסם מסמך זה.

פרופ' ארנון סופר

פברואר 2016

מבוא

ב-2006 התפרסם במרכז בגין-סאדאת (בס"א) באוניברסיטת בר-אילן מסמך שנועד לערער על אמינות הנתונים הדמוגרפיים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הפלסטינית (להלן: למס"פ) המבוססים על המפקד שנערך ב-1997 בשטחים - פער המיליון: האוכלוסייה הערבית בגדה המערבית ורצועת עזה (צימרמן, זייד וויז 2006, להלן: דוח צימרמן). ב-2007 נערך מפקד נוסף, אך צוות צימרמן, מכחישי הדמוגרפיה הפלסטינית, מערערים בדוח שלהם גם על נתוניו.

הקהילייה הבינלאומית וכמוה המוסדות הרשמיים של ישראל מחשיבים נתונים דמוגרפיים שמפרסמים מדינות או רשויות לאומיים ואינם מאמצים נתונים של קבוצה פוליטית כזו או אחרת דוגמת אלה של דוח צימרמן. ועוד יש לדעת, כי מפקדי הפלסטינים נערכו בפקוח מומחים של ממשלת נורווגיה, ולכן הוא מקובל על הקהילייה הבינלאומית ועל ממשלת ישראל ומוסדותיה.

נשאלת השאלה, מדוע בקרב חוגים נרחבים בציבור הישראלי ובהם אנשי אקדמיה, אנשי ממשל וכלכלה (בדרך כלל בצדה הימני של הקשת הפוליטית) יש המאמצים בשקיקה כל מספר וכל מילה של צוות צימרמן ובעיקר של איש יחסי הציבור שלו בישראל, יורם אטינגר? הרי לפנינו מאמץ רחב היקף ומתוחכם של אנשי ימין ומוסדותיהם המנסים להכחיש את הדמוגרפיה הפלסטינית ולשכנע את מנהיגי ישראל ואת אזרחי ישראל כי כבר כיום יש בארץ ישראל המערבית כולה רוב יהודי מוחץ, וכי רוב זה עוד יגדל. טענתם היא שאין איום דמוגרפי על הישות הציונית במזרח התיכון ולכן אפשר לספח לפחות את יהודה ושומרון (הגדה המערבית) לישראל ללא שום חשש פן יהודי ישראל יהיו מיעוט בארץ ישראל הגדולה.

בשלב היסטורי זה של שנת 2016 כל מערכת הביטחון והממשלה אינן מקבלות נתונים אלו, אך אם הם יצליחו להונות את הציבור בדבר רוב יהודי בארץ ישראל, אזי הם עלולים להמיט אסון בלתי הפיך על הישות הציונית. לכן אין לתת רק להם את הבמה ויש להתריע על מה שהם מעוללים. אנו -

- נביא את הרקע ואת העיתוי לפרסום מסמך ההכחשה ונראה כי הכול פוליטיקה!
- נציג את הצוות ונראה כי הוא אינו מקצועי.
- נביא דוגמאות רבות מדוח צימרמן ומיָתֵר פרסומי צוות זה בשנים 2008-2016, המעידות על בורות בנושא שהם מתיימרים להבין בו.
- נצביע על שקרים ומניפולציות שמבצע צוות זה כדי לשכנע את הציבור שהערבים נעלמו או נעלמים מא"י ושום תהיה לנו די סבלנות, כי אז הארץ תישאר כולה שלנו.

ברור לנו כי לא נשכנע את הימין הישראלי בעובדות, אבל אולי נשכנע את הציבור החושב והאחראי בישראל כי מדובר כאן בתרמית בסדר גודל של "הפרוטוקולים של זקני ציון". ובינתיים אנחנו נמצאים בשלב ביניים עצוב: בעוד הימין מספח בהדרגה את שטחי יו"ש, הפריפריה היהודית, בגליל

בנגב וגם בירושלים, הולכת ונשמטת מידי היהודים בארץ. התוצאה ברורה – לעולם – אבל לעולם – לא נזכה להכרה בינלאומית על שטחי יו"ש כריבונות ישראלית, וביום מן הימים, כשניכנע לחרמות והחלטות קשות במועצת הביטחון, ניסוג משם, וכל הוצאות העתק שהשקענו שם ירדו לטמיון. ואזי – לגליל ולנגב כבר לא נוכל לחזור, שכן מישהו אחר כבר ישלוט שם. במעשה הסיפוח אנו מפסידים לא רק את מה שלא שייך לנו פורמלית, אלא עומדים לאבד גם את הגליל והנגב, שאחרי מאמצים אדירים זכינו להכרה בינלאומית בהם כשלנו.

מיהם המובילים אותנו לאסון הנורא הזה, והכול בשם אהבת הארץ?

רקע היסטורי

המקור המהימן ביותר לנתוני אוכלוסייה בכל מדינה הוא מפקד האוכלוסין. בישראל נערך מפקד אחת לעשור בערך. מיום המפקד ועד לבא אחריו נשחקת מהימנות הנתונים, ועל כן בין מפקד אחד למשנהו עושים **אומדנים** לשם עדכון הנתונים.

אבל בישראל יש הרבה תנועות אוכלוסייה בלתי מבוקרות: יש תנועה בלתי מבוקרת בין יו"ש לישראל (ובעבר גם בין עזה לישראל), שכן לישראל נכנסו אלפי פלסטינים כשב"חים (שוהים בלתי חוקיים). נכנסים לישראל גם מסתננים מאפריקה ותיירים שהעדיפו להישאר כאן ולא לחזור למולדתם וגם עובדים זרים רבים. הבדווים בנגב קונים נשים בירדן ומשכנים אותן ברצועת עזה ובהר חברון ועוד. על פי הערכות, בסוף 2015 שהו בישראל שלא כחוק 300–500 אלף "אחרים". זה מספר משמעותי! בכל מקרה, נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. להלן: למ"ס) נאמנים עלינו למרות האמור, ואין לנו נתונים אמינים יותר!

להלן נתעלם מהנתונים על השב"חים ונתייחס רק לנתוני הלמ"ס הבדוקים. באשר לנתוני האוכלוסייה ביו"ש ורצועת עזה (יש"ע) המקור המהימן היחיד שעמד לרשותנו היה מפקד צה"ל משנת 1967 (שנערך מיד עם תום מלחמת ששת הימים) ומאז לא נערך מפקד ישראלי נוסף. משום כך, מאז 1967 נעשו הערכות (אומדנים) בלבד מדי פעם ובדוח צימרמן אין הבחנה בין מפקד לאומדן.

המפקד הרשמי הראשון מאז 1967 נערך על ידי הרשות הפלסטינית בלילה שבין 9 ל-10 בדצמבר 1997, והוא המקור הבלעדי, המוכר והעדכני. מפקד שני נערך כאמור ב-2007, ומאז כמקובל נערכים רק אומדנים לצרכים שונים עד למפקד הבא בעוד כשנתיים. שני מפקדים אלו אינם מקובלים על צוות צימרמן, וסביב הכחשת נתוני הפלסטינים יעסוק מסמך זה.

צימרמן וצוותו פרסמו את דוח ההכחשה שלהם רגע לפני ההתנתקות מרצועת עזה ב-2005, כשבע-שמונה שנים לאחר המפקד. עיתוי זה מעלה חשד שמדובר במניע פוליטי ולא אקדמי. ואכן, לצורך העניין "נתפר" צוות חוקרים שאינם אנשי מקצוע, ואשר מראש קבעו כי יש להוריד מהלוח 1.5 מיליון פלסטינים, הכול כדי לאשש את הטענה כי אין, לא היה ולא יהיה רוב ערבי בארץ ישראל,

ולכן אין לחשוש מסיפוח השטחים לישראל ובינתיים להפסיק לסגת מאזור כזה או אחר, כמו שקרה עם רצועת עזה.

דוח צימרמן נמנע באופן עקרוני מלהציג תחזיות דמוגרפיות, ונדמה כי הסיבה ברורה – על מנת שלא לחשוף את האמת; תחזית תבהיר כי אורבת סכנה לרוב היהודי – אם לא מחר אז מחרתיים. יובהר, כי תחזית דמוגרפית אינה מטרה בפני עצמה – נתוניה אמורים לשמש לתכנון אסטרטגי-פיזי, חברתי, כלכלי, ביטחוני ולכל מטרה אחרת.

הסברי לעניין זה פשוט – בעבור ארץ ישראל השלמה, מותר לשקר, לעוות, להכחיש, להתבזות ואפילו לפגוע בביטחונה של ישראל! מה שלא ברור לי הוא כיצד מרכז אקדמי כבס"א משלים עם תעתועים כאלה והסכים לפרסם מסמך כזה.

צוות החוקרים של מכחישי הדמוגרפיה הפלסטינית (על פי סופר וגמבש 2007).

בכנס חיפה (17.2.05) טען יורם אטינגר, כי הצוות מייצג את כל הקשת הפוליטית. כמה ימים אחר כך אמר יוזם הרעיון בנט צימרמן לעיתונאי הארץ אלוף בן: "בחרתי במגוון אנשים שיחזירו אותי למציאות במקרה שאכן האידיאולוגיה שלי תשתלט עלי" (בן 28.1.05).

ואלה חברי הצוות:

- בנט צימרמן – בעל תואר שני במינהל עסקים. אין לו רקע פרסומי בתחום הדמוגרפיה.
- ד"ר רוברטה זייד – היסטוריונית ומרצה בהיסטוריה באוניברסיטת דרום קליפורניה. יצוין שד"ר זייד מעולם לא פרסמה מחקר בתחום הדמוגרפי, ובבס"א ציינו כי היא חוקרת של עם ישראל! ב-1989 פורסם ספר שלה על נשים ודימוי הגוף.¹
- ד"ר מיכאל ויזי – פיזיקאי, מומחה למודלים מתמטיים, חסר רקע פרסומי ומחקרי בתחומי הדמוגרפיה.

כל השלושה מוצאם מארצות הברית והם מנותקים מתרבות המזרח התיכון, מההוויה הארץ ישראלית ובעיקר מהנתונים ומדרכי השגתם.

ומיהם הישראלים בצוות מכחישי הדמוגרפיה הפלסטינית?

- יורם אטינגר – בעל תואר שני במינהל עסקים, דיפלומט ומומחה ליחסי ישראל ארה"ב. הוא איש יחסי הציבור של הצוות. לאחר מינויו בנה אתר לענייני דמוגרפיה (על כתיבתו ופרסומו בנושא, להלן).
- תת אלוף (מיל) דוד שחף – שעמד בראש המינהל האזרחי. השתתף בשלב מסוים בצוות, ואחרי הופעה תקשורתית אחת או שתיים נעלם מהבמה הציבורית בעניין זה. מעניין מדוע.

1 Roberta Pollack Seid. 1989. *Never Too Thin: Why Women are at War With Their Bodies*

- אברהם שבות – חתום על המסמך אבל נעלם לאחר מכן מכל דיון בתחום.
 - ד"ר דויד פסיג – בעל תואר שלישי בעתידנות (בינתיים נעשה פרופסור באוניברסיטת בר-אילן). על פי פסיג, "הזמן פועל לטובת ישראל", (במסמך מיוחד מצורף). עכשיו קראו את המשפטים הבאים: "כשהעם הזה יבהיר לעצמו את ייעודו, תימצא לו זכות קיום בקהל העמים... אם העם היהודי חפץ חיים במדינתו, הוא יהיה חייב לנסח ברית ייעוד לאומית חדשה, ואם לא? העם הזה לא יוכל לעמוד בלחצי ההגדרה הגאוגרפית". והסיום מסגיר מי האיש: "הרוח הנושבת במאמר זה נובעת מאמונה גדולה בכוחותיו של העם היהודי... ואם לא? משמעות הדבר שאפיוזדה זר, מדינת ישראל, תתרוקן לרסיסים". פרופסור מעררב ניתוח קר ועניני לאמונתו הדתית. ההתחלה היתה אופטימית והסוף התרסקות...
 - יעקב פייטלסון – הצטרף לצוות המפרסמים מאוחר יותר. פייטלסון טוען ששימש יועץ דמוגרפי לראש הממשלה בנימין נתניהו. אלא שאני, א"ס, מעיד כי בעשרות השעות שביליתי במחציתו של נתניהו בנושאים הנזכרים לא שמעתי מפיו מעולם את שמו). כדי להבין במי מדובר כבר בשלב זה (להלן מפורט יותר) אצטט משפט אחד שלו: "החוקים הדמוגרפיים, הידועים לכל העוסק בתחום, מדברים על שלושה שלבים עיקריים בהתפתחות האוכלוסין: פיצוץ אוכלוסייה, התייצבות ולאחר מכן קריסת הריבוי הטבעי". רבותי, קראו שנית מה נאמר כאן – העולם מתחיל בפיצוץ אוכלוסייה ואחר כך האוכלוסייה מתייצבת, מתמעטת ונעלמת... ובכן, להזכירכם, ב-1927 היו בעולם 2.0 מיליארד בני אדם וכיום יש 7.3 מיליארדים; מצרים בשנת 1800 היו כ-4.0 מיליון נפש וכיום כ-90 מיליון.
 - פרופ' עזרה זרז"ל – היה אף הוא חבר בצוות זה. זוהר זרק לעולם את המשפט המניפולטיבי הבא (בביטאון של נתבי): "אין מקום לדאגה שיחול שינוי במאזן הדמוגרפי בארץ ישראל ועוד נמסר... שאחוז היהודים בישראל הוא 81% ושל הערבים רק 19%. במשפט אחד כתב זוהר על ישראל שבקו הירוק ובארץ ישראל מן הים לירדן... מה לא עושים כדי להגן על ארץ ישראל.
- צוות זה קיבל על עצמו את המשימה להכחיש את הדמוגרפיה הפלסטינית, ואף לא אחד מהם הוא איש מקצוע בתחום!

בורות או כוונת זדון?

- ההיגדים הציטוטנים והאמירות המובאים להלן מדברים בעד עצמם. נתחיל בדו-שיח מעניין בוועדת ביקורת המדינה ב-7.6.05 (לשם הוזמנתי גם אני. הציטוטים הם מפרוטוקול השיבה):
- פרופ' ש' יצחקי (ראש הלמ"ס): "ביקשתי את המאמר, קיבלתי מצגת... אין כאן מחקר".
- דוד שחף: "יש לכם מפקד מ-1996 וגם מ-1997".

יצחקי: "יכול להיות גם אומדן ל-2010".

כלומר, פרופ' יצחקי מלמד את שחף בנימוס כי יש מפקד, יש אומדן, ויש תחזית. צוות בס"א מבלבל בין תחומים אלה לכל אורך המסמך. ופרופ' יצחקי ממשיך ומלגלג: "אני ביקשתי להבדיל בין אומדן לבין הנחות. בעזרת הנחות אני יכול להוכיח לך שתושבי מודיעין יהיו יותר מאשר תושבי ישראל. אין בעיה להוכיח את זה. שיעור גידול אוכלוסיית מודיעין יותר גדול בשנים האחרונות משיעור הגידול של מדינת ישראל, והרי לך בעוד 50 או אולי 100 שנה אוכלוסיית מודיעין יותר גדולה מאשר אוכלוסיית מדינת ישראל". ויצחקי מוסיף: "אני גם פחדתי שאולי אנחנו טועים, וגיליתי שהמפקד נערך על פי כל הכללים הדמוגרפיים, ישנו דוח נורווגי מלווה של 200 עמודים". במהלך הדיון מוסיף יצחקי כי דוח זה הוא בדיחה (ההדגשות שלי. א"ס).

צריך המון חוצפה כדי לשלוח אנשים כאטינגר להתווכח בנושאי דמוגרפיה עם ראש הלמ"ס. ונמשיך בדוגמאות:

המכון לאסטרטגיה ציונית יצא בהודעת ענק: מחקר גילה כי יש ירידה בילודה הפלסטינית ועלייה בילודה היהודית (News1 9.8.13). מהי התגלית ומהו המחקר? מתברר שאטינגר פתח את השנתון הסטטיסטי לישראל בעמוד המדווח על הילודה של יהודים, דרוזים, נוצרים, מוסלמים בכל השנים מאז קום המדינה והוציא משם נתונים על ירידה בילודה המוסלמית... אז לעיון בעמוד בשנתון הסטטיסטי קוראים "מחקר"!

על עבודת יעקב פייטלסון כותב חברו המומחה אטינגר: "זהו המחקר המקיף והיסודי ביותר שפורסם עד כה". חבר משבח חבר, וכך הם גם בונים את מחקריהם. אטינגר מצטט את פייטלסון ופייטלסון את אטינגר ושניהם את מעריב וגם את ערוץ 7 והנה לפניכם "מחקר מדעי", והמוני בית ישראל בימין הישראלי ובאקדמיה שלו רוויים נחת.

יש גם שופט צדק בימין, ושמו קובי מיכאל (מיכאל 2014). איש זה, המשמש כמרצה באקדמיה של הימין, עורך משפט צדק בין פרופ' סרג'ו דלה-פרגולה, שזוכה אצלו לתואר "מגדולי החוקרים בעולם בתחום הדמוגרפיה", לבין הצוות הנזכר מהמכון לאסטרטגיה ציונית. אלא שהוא אינו מבחין בין פרופסור דגול לחובבנים פוליטיים, בין מקורות ראשוניים למשניים, בין אומדן למפקד – ומוציא פסק דין. המקורות שהוא מסתמך עליהם אינם עדכניים וגם לא רלוונטיים.

כך הקים הימין מארג של חוקרים המצטטים זה את זה ומגבים זה את זה, והעיתונות היומית והמקוונת בחלקה לצדם... מה יש לומר? אקדמיה במיטבה. לעתים קשה לי לעשות הבחנה מתי מדובר בבורות, מתי בכוונת זדון, ומתי הם שלובים זה בזה. למשל, כשהם מציגים נתונים על ילודה בלבד מבלי לכוון אותה עם התמותה כמקובל בהצגת נתוני ריבוי טבעי (להלן בפירוט); הם גם אינם מבינים את המושג "מומנטום דמוגרפי" ומשתמשים בו בצורה עילגת וילדותית; ואם לא אמרתי דג, אסיים בעוד הדגמה, והפעם בדבר בנאלי וידוע לכל מי שסיים תואר ראשון באוניברסיטה.

טוען הצוות: "אומדני א' סופר וחבריו נעים בין 3.8 מיליוני פלסטינים לבין 2.8 מיליונים" (דו"ח בס"א, עמ' 58, הערות). לו היה הצוות יודע לקרוא ספרות מקצועית, הוא היה מגלה כי הנתון 3.8 מיליונים הוא של המשרד הושינגטוני לדמוגרפיה ומצוטט כך על ידי בהצגת הנתון (ביסטרוט וסופר 2003), וכי הנתון 2.8 מיליונים אינו שלי אלא מצוטט כנתון של הלמס"פ.

אז מה מסייע למומחים-בורים אלו במסעות השכנוע שלהם ברחבי יו"ש ובכנסת?

מילים חזקות, מילים "ציוניות": "לדמוגרפיה המוצקה יש השלכות חיוביות"; "הנסיקה בפירון היהודי בהווה [היא] פועל יוצא של רמה גבוהה יחסית, של אופטימיות, אחריות קולקטיבית, פטריוטיות, יחס חיובי"; "הדמוגרפיה היהודית זוכה לרוח גבית מפותנציאל עלייה של 500,000 עולים בעשר שנים הבאות (לא בעבר, בעתיד!). כך כותב מומחה לדמוגרפיה – הוא יודע כמה יהודים יעלו לישראל... והמילים מוסיפות להישפך לעניין ושלא לעניין: "יש לנו רוח גבית", "צוקי המציאות", "מנוף הזדמנויות", "תנופה בדמוגרפיה", "דמוגרפיה יהודית בנסיקה", "נסיקה בפירון החילוני".

ומה קורה בצד הפלסטיני? "קריסה דמוגרפית", "שיעורי פירון מתמוטטים", "כרסום מונחה מודרניזציה", "כרסום פירון עמוק". מישוהו מבין את המושגים הללו? כולם הופיעו בפרסומי של אטינגר בכיוונים חדשים (יוני 2013) ובמקומות אחרים.

משפט חזק אחרון שנביא הפעם: "כל הטוען שהיהודים נידונו להפוך למיעוט מערבית לירדן טועה באופן דרמטי או מטעה באופן שערורייתי" (אטינגר 9.4.13).

בפרק הבא שידון בשקרי צוות צימרמן ועוזריו יהפכו המילים החזקות והציוניות למילים על קרח...

הם מ-שק-רים

הם מביאים חצאי אמת והרבה מניפולציות, ולא רק מבורות, אלא כשיטה. חובת ההוכחה עליי! הם מספיק נבונים לדעת כי קהל המעריצים שלהם, שיש בקרבו לא מעט בורים, מוכן לספוג שקרים כדי להגן על הרעיון העיקרי – ארץ ישראל השלמה – תוך התעלמות מהמציאות ותוך מוכנות לרמות את צה"ל בכל הנוגע לגודל האוכלוסייה ברצועת עזה ויו"ש.

מה היה קורה אילו צה"ל היה קונה את הבלופים של צימרמן וחבריו ונכנס לעזה בידעו כי האוכלוסייה שם מונה רק 1.1 או 1.2 מיליוני בני אדם ולא 1.9 מיליונים (ב-2016!). מי שמוכן לרמות את קציני צה"ל בנתונים מומצאים בניזיד עדשים וכך גם לסכן את חיילי צה"ל, אינם ציונים (ראו נתונים בנספח).

איזה מזל שצה"ל מאמין לכותב שורות אלו!

ראו מה כותב יורם אטינגר באתר שלו, בשיתוף עם "ישראל היום". ההתייחסות לדבריו בהמשך.

דמוגרפיה יהודית – לא מה שחשבת

מאת: שגריר (בדימוס) יורם אטינגר, "במחשבה שנייה: יוזמה ישראל-ארה"ב"
פורסם ב"ישראל היום", 9 באפריל 2013

הנשיא אובמה טען ב-21 למרץ 2013, ב"בנייני האומה": "לאור המציאות הדמוגרפית מערבית לירדן, הדרך היחידה לשמור על אופייה היהודי והדמוקרטי של ישראל היא באמצעות הקמת מדינה פלשתינית".
הנשיא אובמה הוטעה על ידי עוזריו.

ההנחה שישראל חייבת לוותר על גיאוגרפיה כדי להציל את הדמוגרפיה מנותקת מתהליכים דמוגרפיים בישראל, בעולם המוסלמי בכלל ובקרב הערבים מערבית לירדן בפרט. תהליכים אלו מאשרים **שהומן פועל לטובת הדמוגרפיה היהודית.**

ב-2013, בניגוד לתחזיות הממסד הדמוגרפי, קיים רוב יהודי של 66% (6.3 מיליון) בשטח המשולב של יו"ש (1.66 מיליון ערבים) ו"הקו הירוק" (1.65 מיליון ערבים), בהשוואה ל-40% מיעוט יהודי ב-1948 ו-9% מיעוט ב-1900. הרוב היהודי נהנה מרוח גבית של פריון ומפוטנציאל עלייה העשויים להביא לרוב יהודי של 80% ב-2035.

6.3 מיליון היהודים (כולל 350,000 עולי ברה"מ שלא הוכרו עדין כיהודים ע"י הרבנות) חושפים את **השגיאות השיטתיות בתחזיות הדמוגרפיות**. ב-1898 טען הדמוגרף וההיסטוריון היהודי המוביל, **שמעון דובנוב**, שבשנת 2000 יהיו בישראל רק 500,000 יהודים. ב-1944 צפה מייסד הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה והגורו של הדמוגרפים הישראלים, **פרופ' רוברטו בקי**, שבשנת 2001 יהיו בישראל 2.3 מיליון יהודים – 34% מיעוט. ב-23 לאוקטובר 1987 אמר הדמוגרף **פרופ' סרג'ו דלה-פרגולה** ל"ידיעות אחרונות" שלא תהיה עלייה משמעותית מברה"מ. מיליון עולים הגיעו. בספטמבר 2006 כתב **פרופ' ארנון סופר** שבשנת 2011 יהיו ביו"ש 4.5 מיליון ערבים, כפול מהיקף האוכלוסייה לפי הרש"פ – 2.6 מיליון. למעשה, **המספר הפלשתיני מנופח במיליון איש**: כ-400,000 תושבי חו"ל, כ-300,000 ערביי ירושלים הנספרים פעמיים כישראלים וכפלשתינים, ועוד.

בניגוד לתחזיות הדמוגרפיות, **שיעור הפריון היהודי בישראל (3 לידות לאישה) גבוה מזה של מדינות ערב** חוץ מתימן, עיראק וירדן. מגמת **הכרסום-מונחה-מודרניזציה בפריון המוסלמי** ניכרת באיראן (1.8 לידות), סעודיה (2.3), מצרים וסוריה (2.9). המגמה מואצת ע"י התרחבות חסרת-תקדים של השתלבות הנשים במערכת החינוך הגבוהה, מעבר מהכפר לעיר ושימוש באמצעי מניעה. לעומת זאת, **הזינוק בפריון היהודי** מונחה ע"י אופטימיות, פטריוטיות, אחריות-קהילתית, זיקה לשורשים וכלכלה יציבה.

בניגוד לתובנה המקובלת, **פער הפריון היהודי-ערבי הצטמצם מ-6 לידות לאישה ב-1969 לחצי לידה ב-2012**. שיעור הפריון של יהודיות וערביות בגילאי ה-20 וה-30, ביו"ש וב"קו הירוק", הוא 3 לידות. אבל, הערביות במגמת ירידה מתחת ל-3 והיהודיות במגמת עלייה מעל ל-3 לידות לאישה. שיעור הפריון של היהודיה ילידת הארץ – 3 לידות.

מספר הלידות היהודיות השנתיות נסק ב-62.5% מ-1995 (80,400) ל-2012 (130,000), בעוד מספר הלידות הערביות עלה רק ב-10% (כ-40,000). ב-1995 היו 2.3 לידות יהודיות לכל לידה ערבית וב-2012 – 3.2 לידות. ב-1995 היה מספר הלידות היהודיות 69% מסך הלידות וב-2012 – 77%. ב-2013 חל מהפך בירושלים ושיעור הפריון היהודי (4.2 לידות) גבוה מהערבי (3.9). **הפריון היהודי מונק למרות**

הכרסום הקל בפריין החרדי – בעקבות ההשתלבות בשוק העבודה – **ועקב עליית הפריין החילוני**, במיוחד בקרב משפחות עולי ברה"מ ו"הצפוניים".

הממסד הדמוגרפי שגה קשות בגלל התעלמותו מהתמערבות הפריין הערבי, מייחודיות הפריין היהודי בישראל ומפוטנציאל העלייה.

כל הטוען שהיהודים נידונו להפוך למיעוט מערבית לירדן טועה באופן דרמטי או מטעה באופן שערורייתי.

אחרי אוסף ההטעיות של אדם שאינו מבין בתחום, אי-הבאת התמונה כולה וזלזול בהיסטוריון דובנוב ובחוקרים בקי ודלה-פרגולה – מובאת להלן תשובתי על סיפורי הלידות היהודיות שגם מסבירה מדוע חצי אמת גרועה משקר.

תשובת ארנון סופר לדמוגרפיה יהודית – לא מה שחשבתם! 1.10.14

האם יש לנו רוח גבית? נסיקה יהודית? התרסקות ערבית? ניצחון דמוגרפי יהודי? יורם אטינגר, גיא בכור, גבי אביטל, יעקב פייטלסון וחבריהם טוענים שכן! נראה מה אומרים מספרי הלמ"ס (לוח 1), שעל מהימנותם אין כל מחלוקת.

לוח 1: שיעורי יהודים (בא"י) בשנים נבחרות

שנה	שיעור היהודים מכלל תושבי ישראל (לא א"י!) וללא זרים, מסתננים, שבח"ים, תיירים (באחוזים)
1968	85.6
1978	84.0
1988	81.7
1998	79.2
2005	75.9
2009	75.5
2014	74.9
	תחזית הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
2025	73.8
2035	73.1

צריך להוסיף לנתונים אלו את האחרים (נוצרים שאינם ערבים או רוסים-יהודים שלא על פי הרבנות) נוסף את שיעורם – 4.4% החל משנת 2005, אבל, גם איתם נמשכת הירידה בשיעור היהודים. זה יתברר ביתר שאת לקראת 2025, שיעור האחרים ירד ל-4.1%. ב-2035 שיעורם של האחרים ירד ל-3.8%.

המסקנה ברורה, אין שום רוח גבית, או נסיקה יהודית ושאר המילים הנשגבות שבאו ליצור אשליה שהכול כתיקונו. הפעם אין מדובר בוויכוח על שטחים; כאן מובאים נתוני הלמ"ס!

ומה עושה קבוצת אטינגר כדי לא להביא את כל האמת? אכן, יש גידול במספר הילדים לאם היהודייה (פריין האישה); אכן יש ירידה במספר הילדים לאם המוסלמית! עד כאן נכון. אבל, בקרב היהודים שיעורי התמותה גבוהים כמעט כפליים מאלו של המוסלמים! ההסבר לכך הוא שהחברה המוסלמית היא חברה של צעירים בעיקר, ואילו אצל היהודים יש מבוגרים וקשישים רבים). שיעור התמותה בקרב יהודים ב-2013 היה 5.9 לאלף, ב-2008 היה 6.2 לאלף! בקרב המוסלמים ב-2013 השיעור היה 2.5 לאלף וכך גם ב-2008! כשמחשבים ריבוי טבעי אין זה די לספר על שיעורי ילודה גבוהים או

נמוכים, אלא על ילודה חסר תמותה. זה נקרא ריבוי טבעי! מי שאינו עושה כך פשוט משקר או שהוא בור גמור.

במקרה של ישראל, שהיא ארץ קולטת עלייה (ויש גם ירידה, כלומר הגירה מישראל) מוסיפים את העלייה חסר ירידה לריבוי הטבעי, והתוצאה נקראת **גידול אוכלוסייה**. ב-2013, בקרב היהודים השיעור עמד על 1.7% ובקרב המוסלמים - על 2.4%. למרות העלייה בשיעור הילודה בקרב היהודים והאחרים, עדיין גידול האוכלוסייה בקרב הערבים גבוה יותר.

אטינגר וצוותו לא הביאו את כל הנתונים! חצי אמת גרועה משקר!

בואו נלמד עניין זה מנתונים ממשיים על שנת 2013 (הכול על פי למ"ס סוף 2015):

בשנה זו (2013) נולדו בישראל 171,444 ילדים מכל העדות והדתות, נפטרו 41,632 מכל העדות והדתות. הריבוי הטבעי היה 129,812. וביתר פירוט: בשנה זו נולדו בישראל 126,999 ילדים יהודים ונפטרו 35,680 יהודים. הריבוי הטבעי בקרב היהודיים היה 91,319; נולדו 34,927 ילדים מוסלמים והלכו לעולמם 3,512 מוסלמים. הריבוי הטבעי בקרב המוסלמים היה 31,415.

היהודים, שמהווים 74.9% מכלל האוכלוסייה בישראל, התרבו כדי 70.3% בלבד מכלל האוכלוסייה (פחות משיעורם!). המוסלמים, שמהווים 20.7% מכלל האוכלוסייה בישראל, התרבו כדי 24.2% יותר משיעורם בכלל האוכלוסייה. לכן מצאנו ירידה מתמדת בשיעור היהודים בישראל למרות העלייה בילודה (לוח 1).

אטינגר וצוותו לא הביאו את כל הנתונים! חצי אמת גרועה משקר!

מה קורה בתחומי העלייה לישראל? בשנה הנדונה הגיעו לארץ 16,884 עולים. אבל מאזן ההגירה היה 11,800, כלומר כ-5,084 היגרו מישראל (זה נושא בפני עצמו ולא נעסוק בו הפעם).

גיא בכור הצטרף למקהלת מכחישי הדמוגרפיה

גיא בכור • סוגרים פער

הדמוגרפיה היהודית ניצחה

בעיני רוב הציבור הישראלי, ואולי גם העולמי, ההתיישבות היהודית במה שכור נה פעם "השטחים" מורכבת מכמה צריפים וקרוואנים סחופי רוח וחבוטים. אך האמת הערכנית היא אחרת לגמרי: אוכלוסיית היהודים בשטחי 1967 שווה כבר למחצית אוכלוסיית הפלסטינים שם, והיא במגמת זינוק דמוגרפי מהגדול ביותר בעולם.

איש אינו יודע כמה ערכים מתגוררים בשטחים, שכן הנתונים הסטטיסטיים מגופחים בידי הפלסטינים לצורכי הטעיה, וכוללים את מי שהיגרו משם כבר לפני 20 שנה ואת תושבי מזרח ירושלים, שנספרים לכן פעמיים. עם זאת, באוקטובר 2012 נערכו בחירות מקומיות ברשות הפלסטינית, ללא עזה וירושלים, ומספר בעלי זכות ההצבעה היה 515 אלף. כלומר, זה מספר הבוגרים מעל גיל 18. אם נוסיף לכך מספר זהה של צעירים, הרי נגיע למעט יותר ממיליון איש, ובתוספת מזרח ירושלים – 1.4 מיליון איש. זהו המספר האמיתי.

הדמוגרפיה לא ניצחה, ארנון סופר משיב לגיא בכור ("ידיעות אחרונות" 30.6.13)

במאמרו "הדמוגרפיה היהודית ניצחה" ("ידיעות אחרונות" 20.6.13) כותב גיא בכור, כי על פי נתוני הפלסטינים מ-2008, ביו"ש (כולל ירושלים) מתגוררים 1.4 מיליון איש. כיצד הוא מגיע לנתון זה? הרשות הפלסטינית, הוא אומר, מדווחת על 515,000 בעלי זכות בחירה לרשויות. מכיוון שלמחצית האוכלוסייה זכות לבחור, נכפיל מספר זה ונקבל 1.03 מיליון פלסטינים. להם הוא מוסיף 350 אלף תושבי ירושלים המזרחית ובסה"כ 1.4 מיליון.

בדקתי את נתוניו בהתבסס על אותם מקורות. בכור כותב כי 515,000 הם בעלי זכות בחירה, אך לא סיפר כי הם, ב-93 כפרים וערים שבהם נערכו הבחירות לרשות. כאן מתחילה הבעיה, שכן בכור לא דיווח על כל הסיפוח. כתוב שם כי ב-179 יישובים לא נערכו בחירות, ובהם מתגוררים 315,000 בוחרים. כלומר, יש להוסיף לחשבון עוד 630 אלף נפשות ולהגיע ל-2.0 מיליון.

אך הסיפור לא תם, מצאתי כי ביו"ש ישנם 500 יישובים פלסטיניים, מהם מפוזרים, במאהלים, חושות, בתי בודדים, בצד כפרים וערים. הנתונים שהבאנו הגיעו מ-272 כפרים וערים, מה עלה בגורל עוד 228 החסרים? בכל יישוב כזה מתגוררים מ-150 עד 1000 תושבים ויותר. מותר לנו אפוא להוסיף לחשבון עוד כ-200 אלף, ואליהם כדאי להוסיף את אלו שלא רשומים כלל בערים, כמו שקורה אצלנו בגלל שינויי כתובות ואי-סדרים. נוסף עוד כ-100,000 כאלה והמספר יעלה ל-300 אלף. הגענו ל-2.3 מיליון.

ל-2.3 מיליון תושבים יש ריבוי טבעי של 2.5%, שהולך ויורד, לכן בשנים 2008-2011, ריבויים הטבעי היה כ-60,000 בשנה ובשנתיים האחרונות כ-50,000. לכן נוסף עוד כ-300,000 - ואנו כבר עומדים על 2.6 מיליון פלסטינים ביו"ש ובירושלים (או רק 2.3 מיליון ביו"ש).

מכאן אפשר להעריך מה יקרה אם נספח את השטחים לישראל כמו שבכור ובנט רוצים. נקבל כ-52% יהודים ו-48% אחרים (1.7 מיליוני ערביי ישראל, 2.3 ערביי יו"ש ללא ירושלים הנספרת בישראל, 1.75 ערביי עזה). סה"כ 5.75 מיליון פלסטינים ליד 6.2 מיליון יהודים. אם נתחכם ולא נכניס את עזה לחשבון במקרה זה, נהיה כ-60% יהודים ליד 40% פלסטינים - האם זו תהיה מדינה יהודית? חצי אמת גרועה משקר.

משקרים במצח נחושה

להלן אני מביא נתונים של שני מקורות על ממדי היציאה של ערבים מיו"ש שלא על מנת לחזור מקור ראשון - נתוני המינהל האזרחי מהגשרים 2007-2009. מקור שני - נתוני יעקב פייטלסון מהמכון לאסטרטגיה ציונית, ונתוני חבריו לעבודה של יורם אטינגר, איש יחסי הציבור של הצוות הישראלי-אמריקאי ששם לו למטרה להכחיש את הדמוגרפיה הפלסטינית.

לוח 2: נתונים של שני מקורות על ממדי היציאה של ערבים מיו"ש שלא על מנת לחזור

מקור I - מס' יוצאים מהשטחים	מקור II - פייטלסון במאמר		
15,669	58,861	2007	
22,398	63,386 (רק ב-7 חודשים ראשונים)	2008	
30,329	44,000 (רק ב-8 חודשים ראשונים)	2009	

אז למי להאמין? לנתונים של המינהל (מהגשרים) או לפייטלסון? להזכירכם שפייטלסון ואטינגר הם אנשי ימין פוליטי ולא אנשי מקצוע. אם לא שכנעתי די, להלן ציטוט ממאמרו של פייטלסון שם הוא מביא את הנתונים:

מראה מקום 96 - דלית הלוי "הרש"פ מודה: עשרות אלפי פלסטינים היגרו" המקור ערוץ 7 2.7.07. הנה המקור המוסמך והאובייקטיבי - ערוץ 7 אומה... זהו המאמר עליו כתב אטינגר שהוא הרציני

שנכתב עד כה בתחום... אז למי להאמין? אין בושה ואין כלימה, הכול מותר בעבור ארץ ישראל השלמה.

ומי מקבל את נתונייהם: מוסד בס"א בר-אילן, מי שמילאו תפקידים בכירים במשרד החינוך, ישראל היום... מרבית המתנחלים... לאן הגענו?

ואסיים שוב בשאלת תם: תארו לכם שצה"ל היה מאמץ את נתוני צוות זה הטוען שביו"ש מתגוררים רק 1.7 מיליוני פלסטינים ולא 2.5 מיליונים (ללא ירושלים!) ובעזה כ-1.1 או 1.2 ולא 1.85 מיליונים: איך בדיוק קוראים להטעיה כזו שעלולה היתה לעלות בדמים רבים!

הטעיה, מהתלה, תעתוע? עיר-מחוז או מרחב-עיר

בדוח צימרמן מדווחים לנו כי הפלסטינים אינם מבינים בגודלה של אוכלוסייה ולראייה הם מביאים את הסיפור הבא: בתל-אביב מתגוררים 373,000 תושבים ובמרחב שכם מתגוררים כ-333,000 תושבים, בעיר ירושלים מתגוררים 693,000 תושבים ובמרחב חברון 533,000 תושבים (ראו סופר ויניב 2007 עמ' 43). על פי טענתם, הנראית ממבט ראשון הגיונית, לא ייתכן שבתל-אביב הענקית מספר התושבים יהיה כמעט זה של שכם הקטנה. וזה נכון גם באשר לחברון.

היכן אפוא הרמייה?

כשצימרמן וחובריו מדברים על תל-אביב או על ירושלים הם מדגישים - העיר תל-אביב והעיר ירושלים. ואילו בדברם על שכם ועל חברון הם אומרים מפורשות **מרחב שכם ומרחב חברון**. לולא הם היו מרמזים אותנו, הם היו צריכים לכתוב כך:

במרחב תל אביב (קרי תל-אביב וגוש דן - טבעת היישובים השנייה הכוללת את ראשון לציון, פתח תקווה, הרצליה, רעננה וכפר סבא) מתגוררים 2.5 מיליונים ואילו במרחב שכם רק 334,000, ואלו הכול היה ברור ומובן, והנתון על שכם נראה סביר.

במרחב ירושלים מתגוררים (ב-2006) כמיליון וחצי ובמרחב חברון כחצי מיליון. שוב, נתוני חברון נראים סבירים.

שקר דומה עשה עזרה זוהר ז"ל כשבמשפט אחד דיבר על ישראל ועל ארץ-ישראל והרגיע את קוראיו כי יש רוב יהודי בארץ-ישראל.

שקרים קטנים וגדולים אלו מלווים אותנו לכל אורך הדרך...

ושוב לעיקרי הטעונוים של צוות צימרמן

הבאנו דוגמאות על בורות, שקרים ומניפולציות הבהרנו כי עיתוי הפרסום של דוח צימרמן הוא פוליטי, מכון מטרה ולא מסמך אקדמי. בפרק זה ננסה בצורה טלגרמטית להשיב לכל טיעוניהם "המקצועיים לכאורה" כפי שהופיעו בדוח בס"א.

צוות צימרמן עם צאתו לאוויר העולם, רגע לפני הנסיגה מעזה, יצא במסמך שהוא כינה "תקציר המנהלים" (מחקר דמוגרפי, ינואר 2005, American Enterprise Institute). במסמך זה נכללים 21 נימוקים להורדת 1.5 מיליון פלסטינים מנתוני המפקד הפלסטיני.

מסמך שני, "עיונים בביטחון המזה"ת" מס' 65 פורסם בספטמבר 2006 במרכז גיין-סאדאט (בס"א) באוניברסיטת בר-אילן וכותרתו: פער המיליון: האוכלוסייה הערבית בגדה המערבית וברצועת עזה. במסמך זה מופיעים שבע טענות עיקריות המנמקות מדוע יש לנקוט את הצעד שהם נקטו.

והרי תשובתנו, בסדר הפוך, קודם לדוח בס"א ואז ל"תקציר המנהלים".

תשובה לדוח בס"א

טענה ראשונה – "במפקד הפלסטיני של 1997 נכללו 300,000 פלסטינים השוהים בחו"ל".

תשובה: זהו נתון מצוץ מן האצבע! אבל, גם אילו הוא היה נכון, צריך במקביל להפחית ממניין היהודים בארץ ישראל את כל השוהים זמנית או דרך קבע בחו"ל, ומדובר בלפחות חצי מיליון (יושבי ברלין, לוס אנג'לס, ניו יורק, מוסקבה ובנגקוק). ראו לדוגמה פער בין נתוני הלמ"ס על סה"כ האזרחים לעומת סה"כ הזכאים להצביע לכנסת, פער העולה כדי חצי מיליון על נתוני הלמ"ס. ומה על מי שמתגוררים דרך קבע בחו"ל ומגיעים לכאן פעם או כמה פעמים בשנה?

טענה שנייה – ערביי ירושלים נספרו פעמיים, פעם על ידי ישראל ופעם על ידי הפלסטינים.

תשובה: זה נכון וידוע, והתגלית איננה של צוות צימרמן אלא של פרופ' דלה-פרגולה. הוא גילה זאת כבר ב-2001, ונתוני משמשים בסיס גם לתחזיות שאנו מביאים ותמיד בהפחת ערביי מזרח ירושלים. מותר לשאול גם היום, ב-2016, כמה ערבים מתגוררים במזרח ירושלים, והקורא יופתע כי גם כאן התוהו ובוהו רב ואין תשובה אחת – ואולי אין כלל תשובה.

טענה שלישית – יש גידול בלתי מוסבר במספר הפלסטינים לעומת רשימת הלמ"ס ולכן צריך להפחית 113,000 ממספרם.

תשובה: צוות צימרמן מתייחס למסמך קצרצר שהוציאה הגב' ג'וליה זמל, למ"ס 1996, עם תחזית סטטיסטית, מסמך שצוות זה עושה בו שימוש רב, מבלי להתחשב בכך שמדובר באומדן אוכלוסייה ולא בנתוני מפקד, אומדן המתבסס על מפקד 1967 שעבר התאמות ושינויים במשך 29 שנים!

טענות רביעית וחמישית – יש לגרוע 338 אלף פלסטינים מהנתונים של הלמס"פ בכל הנוגע ללידות ביש"ע.

תשובה: צוות צימרמן טועה או מיתמם, שהרי הוא לוקח מהלמס"פ נתונים הנוחים לו ומתעלם מאלו שמפריעים לו. אין הוא יודע, או שאינו רוצה לדעת, שמשרד הבריאות הפלסטיני משתמשי בנתוני המפקד. הפלסטינים עצמם הודו שטעו ותיקנו אומדנים.

טענה שישית – יש לנכות 310,000 נפש מנתוני ההגירה השלילית ביש"ע.

תשובה: הצוות משקר במצח נחושה בטענתו כי נתוניו מתבססים על משטרת ההגירה. בפרק קודם הצגנו את ממדי ההונאה של צוות זה מול נתוני המינהל האזרחי בכל הנוגע לתנועת בגשרים.

טענה שביעית – יש לנכות מעניין הלמס"פ 105,400 מהגרים שקיבלו תעודות זהות ישראליות.

תשובה: הנתון שקרי ובוזי. אדרבה, שיסביר הצוות בעזרת נתונים כיצד הגיע למספר מדויק כזה-105,400! עסקנו רבות בסוגיה זו ויש לנו רק הערכות ולא מספרים מדויקים.

אבל בעצם הם רצו לברך ויצאו מקללים, שכן רוב השוהים בישראל הם שב"חים ומשום כך אולי לא נספרו במפקדי הפלסטינים "שם" וגם לא "כאן" אצלנו. כלומר, אם הם צודקים, הרי שיעור הפלסטינים גבוה כדי 100,000 יותר ממה שדווח!

בסיכומו של דבר, גם אם נפחית מן הלוח כחצי מיליון פלסטינים, לא נמנע בכך את הפיכת יהודי ארץ ישראל למיעוט, וכבר בקרוב (ראו נספח).

מגמות דמוגרפיות ארוכות טווח המבהירות את פער המיליון וחצי

אנו חוזרים ל-21 הסעיפים של דוח צימרמן הראשון. נציג אותם וניתן תשובה לכל סעיף וסעיף, בתקווה שהקורא יסיק את מסקנותיו בעצמו (הנתונים מתייחסים למציאות הדמוגרפית משנת 2006. בכמה סעיפים תהיה חזרה על תשובתנו הקודמת, ועם הקורא הסליחה).

סעיף 1: נתוני הלמס"פ ותחזיותיו התבדו מדי שנה. הסתמכות שיטתית על נתונים שגויים גורמים לשגיאה אקספוננציאלית. נתוני למס"פ מנוגדים לחלוטין לנתוני משרד הבריאות הפלסטיני, לממצאי ועדת הבחירות הפלסטינית מ-1996 ו-2004, לנתונים ירדנים, לנתוני מדינות ערב והאסלאם, לנתוני העולם השלישי, לנתונים ולתחזיות של הלמ"ס ולשיטת ה-Analysis Trend Impact, המשקללת את השפעתם של גורמים בלתי צפויים (מלחמה, טרור, תהליכי שלום, עלייה וירידה במחירי הנפט, כלכלת מדינות שכנות, וכו') על הדמוגרפיה.

תשובה: סעיף זה שנועד לעשות רושם על הקורא, כאילו בתחזיות דמוגרפיות עושים הערכה של טרוו, מלחמה, מחירי נפט... ולא כך הדבר. הכול הובא כאן כדי להרשים. מה לנו ולמגמות גלובליות, לתהליכי שלום, הם משקרים במצב נחושה. מ-1966 אין מפקדים אלא רק אומדן, מה לנו ולנתונים ירדנים. לסיכום, יש כאן הטעיית הקורא התמים ואין כאן כל הצגת פגמים בעבודת הלמס"פ.

סעיף 2: ירידה דרמטית בשיעור גידול האוכלוסייה הערבית בישראל מתועדת ע"י משרד הבריאות הפלסטיני: 2.4% ב-2003 לעומת 3.8% ב-1997, בניגוד ל-4.5% לפי הלמס"פ. הירידה הדרמטית תואמת את הירידה הדומה בירדן (2.7%), במדינות ערב, בעולם המוסלמי ובעולם ה-3.

תשובה: דוח בס"א דוחה את נתוני מפקד האוכלוסין, אך מקבל את נתוני משרד הבריאות הפלסטיני. מחבריו לא שמו לב שהאחרון משתמש בנתוני המפקד (הפסול) לצרכיו. בדוח 2004 (דוח משרד הבריאות הפלסטיני 2004: 6) מצוין כי המקור של נתוני הילודה והתמותה שלהם הוא הלמס"פ, האחראי למפקד. ואיפה העקביות? אם אין מאמינים לנתוני הפלסטינים, גם אין להאמין לרשות הפוקדת, למשרד הבריאות וכדומה. אי אפשר להחליט למי להאמין ברשות ולמי לא! ובאותו עניין, הטענה בדבר מגמת הירידה בילודה שמציג דוח צימרמן אינה מבוססת על רישומי ילודה ותמותה שערך משרד הבריאות הפלסטיני אלא על סקר שערך הלמס"פ (שאותו פוסל הדוח) בשנת 2000 בקרב 6,349 משקי בית ברש"פ (8,360 נפש, בגיל 15 עד 49) (Palestinian Aauthority 2002: 10).

סעיף 3: ירידה דרמטית בפריור האשה הפלסטינית מתועדת על ידי משרד הבריאות הפלסטיני: 3.89 ילדים לאשה ב-2003 בהשוואה ל-7.4 ב-1997 (3.89 עדיין נהנה מהפריור הגבוה במיוחד שהיה נחלת הנשים המבוגרות. המגמה היא לכיוון 3 ילדים לאשה). הירידה הדרמטית תואמת את הירידה בירדן (3.5 ב-2003 לעומת 7.8 ב-1975), במדינת ערב (מצרים - 3.3 ב-2003 לעומת 5.7 ב-1975), בעולם המוסלמי (איראן-2.3 ב-2003 לעומת 6.4 ב-1975) ובעולם ה-3.

תשובה: גם כאן מסתמך הדוח על התיעוד של משרד הבריאות הפלסטיני הנסמך על ממצאי המפקד שנפסל על ידי צימרמן. בכל מקרה, מדובר במדגם בלתי אמין בעליל, שכן בדוח הלמ"ס הפלסטיני נאמר במפורש: "שיעורי הפריור נותרו גבוהים... וכן במחנות הפליטים, גם אצל נשים משכילות הפריור נותר גבוה (עמוד 30 בדוח פריור 2002)" - הפוך ממה שמדווח דוח צימרמן. אך בעצם על מה כל המהומה? לנו ולכל בר-דעת ברור שבסופו של דבר יגלו הפלסטינים שהריבוי הטבעי הגבוה פוגע בכלכלתם (האישית והלאומית) וכי אין להם ברירה אלא לצמצם את הילודה, כפי שאכן קורה, אם כי באטיות, בקרב ערביי ישראל. בכל מקרה, המומנטום הדמוגרפי יבטיח גידול אוכלוסייה ניכר לפחות בשני העשורים הקרובים, עקב שנות הריבוי הטבעי הגבוה. בשנת 2016 נראה שצדקנו בהערכתנו - גם ירידה בילודה הערבית וגם המשך הגידול כתוצאה של המומנטום הדמוגרפי.

סעיף 4: "ניו יורק טיימס" 29.08.04: **הנתונים מפריכים את מיתוס הפריזון המוסלמי** הערכות קודמות לגבי הפריזון האסיאתי אינן נכונות... חטיבת האוכלוסין באו"מ צפתה שאוכלוסיית העולם, המונה עתה 6.3 מליארד איש, תגדל ל-12 מליארד עד 2050... כעת צופה החטיבה שאוכלוסיית העולם תתייצב על 9 מליארד... מ-5.4 לידות לאשה ב-1970, ירד הממוצע העולמי ל-2.9 לידות.

תשובה: אוי לדוח צימרמן, שנזקק לציטוט מ"ניו יורק טיימס" כמקור להסקת מסקנות על הפריזון והילודה בקרב המוסלמים בעולם. מה לזה ולישראל ולשטחים? דוח צימרמן מחפש בכל מחיר נתונים שיפחו בקוראים תקווה לגבי ירידה בריבוי הטבעי של ערביי ארץ-ישראל. ואם איראן אינה מספקת את הסחורה, הם פונים לכלל האוכלוסייה המוסלמית בעולם, תוך התעלמות מן הקירבה שבין בקה הישראלית לבקה הפלסטינית ובין ברטעה הישראלית לברטעה הפלסטינית - הרי הם יכלו לקבל נתונים מהימנים לגביהן ולהקיש מהם על הנעשה מעבר לגדה. סעיף זה הובא רק כדי להרשים את הקורא במקצועיות של צוות זה ולמעשה הוכיח את ההפך.

סעיף 5 ירידה דרמטית בשיעור הילודה הגולמי הפלסטיני מתועדת על ידי משרד הבריאות הפלסטיני: 27.2 לידות ל-1,000 איש ב-2003, בהשוואה ל-43.7 לידות ב-1997.

סעיף 6: דיווחי הלידה של הרש"פ מנופחים ביותר מ-24,000 מדי שנה. דיווחי הפטירה חלקיים באופן שיטתי.

השגותינו על שני הסעיפים: חברי הצוות קובעים בוודאות (דוח בס"א עמ' 6) כי משרד הבריאות הפלסטיני עורך רשימות מפורטות על לידות ועל פטירות. קביעה נחרצת זו אינה עולה בקנה אחד עם הפרסומים של משרד הבריאות הפלסטיני. בפרסומים הקיימים באתר האינטרנט שלהם אין בנמצא שום חיזוק לכך. להפך, בתחילת הפרסום הפלסטיני משנת 2004 מצוין במפורש, כי עיקר הנתונים בו מבוססים על נתוני הלמס"פ - שאותם דווקא דוחים חברי הצוות (ראה פרק 1 בדוח לשנת 2004: 2) וכך גם בפרק 2, העוסק בבריאות האישה, נלקחו הנתונים מהלמס"פ. בבדיקה של פרסום זה אף נמצאו סתירות פנימיות: בעמ' 8 מצוין כי ה-TFR (שיעור הפריזון) בשנת 2004 בגדה המערבית עמד על 5.2 וברצועת עזה על 6.6, ואילו בעמוד האינדיקטורים (עמ' 104) מצוינים נתוני TFR אחרים לשנה זו: 3.7 בגדה המערבית ו-5.2 ברצועת עזה. יצוין כי לאורך כל הדוח לא מוזכר נושא רישומי הלידות והתמותה המדויקים שעליהם מתבססים חברי צוות צימרמן, ולא מוצגים ממצאים כלשהם ברמה הכפרית והעירונית שניתן יהיה לבחון אותם בצורה מדעית ומדויקת.

לסיכום: הנתונים בסעיפים 5 ו-6 אינם מהימנים והמקור הוא אותו המקור שנדחה על ידי צוות צימרמן. אבל נעיר על עוד עניין שבמיד אינו מובא כאן - אין זה מספיק לדווח על ילודה, אלא על ילודה וגם תמותה שיחד מייצרים ריבוי טבעי.

סעיף 7: המעבר הדרסטי, בשנים האחרונות, מאוכלוסייה כפרית ענייה לאוכלוסייה עירונית ענייה, המאפיין את ערביי יו"ש (במיוחד) ועזה, תואם (ומבהיר) את הירידה הדרמטית בגידול הטבעי של אוכלוסייה זאת; כל ילד/ה נוספת/ת הופכת/ת לנטל כלכלי; שימוש באמצעי מניעה; גירושין; קריירה וחינוך.

תשובה: לטענת מחברי הדוח, המעבר הדרסטי מהכפרים לערים בשטחי הרש"פ הביא לדגם התנהגות חדש: בבואם לעיר מגלים הכפריים שכל ילד הוא נטל כלכלי נוסף, ואז הם מתחילים להתגרש, להשתמש באמצעי מניעה ולחשוב על חינוך ועל קריירה (ראו סעיף 7 בדוח). רק מי שמזלזל לחלוטין באינטליגנציה שלנו יכול היה לכתוב זאת. התהליך המתואר כאן קורה בין השאר בתהליכי הגירה בסין, בהודו, בברזיל, בתורכיה, בסוריה, באלג'יריה ובמרוקו. שם עוברת משפחת הפלאח מאות קילומטרים ובאחדות מן הארצות אלפי קילומטרים מן הכפר לעיר, ובבואם בשעריה הם נתקלים בעולם חדש ובתהליך הדרגתי של עשרות שנים הם מאמצים תרבות עירונית שבה מעורבים שיקולי קריירה, חינוך, צמצום הילודה, גירושים וכדומה. זהו תהליך איטי וממושך, שכן בכפרי הערים המתפתחות מאיטה תרבות עיר-כפר את אימוץ המודרניזציה.

לעומת זאת – הפלאח ביו"ש מתגורר שניים עד עשרה ק"מ מן העיר, והוא מכיר אותה מאז היותו ילד קטן. ובכלל, אולי יסבירו לנו אנשיו של צימרמן מדוע בכלל צריכים הפלאחים להגר אם העיר נמצאת ליד ביתם? הוא הדין לגבי ערביי ישראל – אצלם מהגרת רק האישה הנישאת לגבר המתגורר בכפר שכן. וכן קיימת הגירה מועטת מאוד מן הגליל לחיפה ולירושלים. **ההסברים של צוות צימרמן הם ילדותיים ומעידים על רמת הצוות וזילזולו בקורא הישראלי.**

סעיף 8: הגירה שנתית שלילית של 10,000 איש מאפיינת את ערביי יש"ע מאז 1950 למרות ההגירה החיובית בזמן מלחמת עיראק (1990–1991) וחתימת הסכם אוסלו (1993–1994), התחזית של הלמס"פ ל-3.8 מיליון ב-2004 מתבססת על הגירה חיובית שנתית של 230,000 בשנים 1997–2005, שהיו למעשה שנות הגירה שלילית.

תשובה: זהו אחד הנושאים הכבדים והחשובים בכל הדיון על הערכת גודל האוכלוסייה הפלסטינית. אכן, מאז 1948 קיימת מגמת הגירה משטחי הגדה המערבית מזרחה. לפי נתונים ירדניים, בשנים 1948–1967 חצו את הירדן מזרחה כ-400,000 איש. פתיחת השוק הישראלי לעובדים פלסטינים בעקבות מלחמת ששת הימים שינתה את המגמה, ובמשך שנים לא הייתה הגירה מזרחה. בעת משבר האנרגיה בשנת 1973 והפריחה במפרץ הפרסי שוב היה גל של יוצאים מיש"ע מזרחה, אך בעקבות כיבוש כווית והזדהות עראפת עם סדאם חוסיין גורשו יותר מחצי מיליון פלסטינים מארצות המפרץ הפרסי, ושוב ראינו גל של חוזרים לירדן ולארץ-ישראל. מגמה זו נמשכת מאז הסכמי אוסלו עד היום.

במקביל לגל הנכנסים היה גל של יוצאים בעקבות האינתיפאדה הראשונה ובעיקר השנייה. עיקר המהגרים באינתיפאדה השנייה הם בני משפחות עשירות, משום שממשלת ירדן מגבילה את המעבר רק למי שהיה בידי סכום של כ-50,000 דיונרים לאדם (כיום רק 5,000) לענייננו, אלו הן משפחות שממילא אין להם ילדים רבים (הרבה נוצרים). הדרך היחידה להעריך את מספר הנכנסים והיוצאים מותנית באמינות הרישומים במעברים, וכאן לא תמיד התמונה ברורה. נוסף על כך, בשל העדר גדר הפרדה בין ישראל ליהודה ושומרון, נמשכת כל הזמן מגמה של כניסת פלסטינים לישראל.

בניסיון לקבל תמונה מהימנה ככל האפשר בנושא זה, ערכנו סקרים בגליל, במשולש ובנגב הצפוני. סיכומי המחקרים הללו מתועדים בפרסום של מימוש תביעת השיבה (סופר ושלז 2005). לפי הערכתנו, בעשור וחצי האחרונים יצאו משטחי ארץ-ישראל כ-350,000 פלסטינים, אך נכנסו כ-550,000 (ובהם גדודי עראפת שבאו מתוניס עם הסכמי אוסלו, עקורים מירדן ואחרים). לשטחים נכנסו בסך הכול כ-150,000 עד 170,000, ולישראל מאז שנת 1967 כ-300,000.

אבל, עם כל המהומה על ההגירה השלילית ועל נתונים שגויים של למס"פ, צימרמן עצמו מביא (בנספח ב עמ' 69 של פרסום בס"א), נתון שלפיו ב-2004 היו 3.64 מיליון פלסטינים בהנחה של אפס הגירה. גם לשקר צריך לדעת!

סעיף 9: ספירה כפולה (1) של 200,000 ערביי ירושלים, מוגדרים על ידי ישראל כערביי "הקו הירוק" ועל ידי הרש"פ כערביי הגדה המערבית ועזה.

תשובה: ספירה פסולה זו ידועה ונחשפה ב-2001 ע"י פרופ' דלה-פרגולה.

סעיף 10: ספירה כפולה (2) של 150,000 ערביי יש"ע אשר קיבלו תעודות זהות מישראל מאז 1993 (איחוד משפחות), הם מוגדרים כערביי "הקו הירוק" וערביי הגדה ועזה כאחד. הריבוי הטבעי של ערביי "הקו הירוק" ללא ה-150,000, הוא 2.1% ולא 3.1% (גידול האוכלוסייה היהודית הוא 2.5%).

תשובה: בסעיף 10 מגלה צוות צימרמן מידה רבה של חוצפה, כשהוא מספר למומחי הלמ"ס כי נתוני הריבוי הטבעי המוסלמי הגבוה בישראל צריכים להיות נמוכים יותר... יש לדעת ש-150,000 הערבים שנכנסו לישראל באופן בלתי חוקי אינם נושאי תעודות זהות ישראליות ולכן הם אינם כלולים בנתוני הלמ"ס, או שניתנו להם תעודות זהות הרבה לפני המפקד הפלסטיני ולכן הם לא נכללו במפקד של הגדה המערבית. בכל מקרה, לא ברור כיצד 150,000 ערבים, בעיקר רווקים, מצליחים להוריד את הריבוי הטבעי של ערביי ישראל מ-3.1% ל-2.1%. האם בשביל ארץ-ישראל השלמה כל מניפולציה כשרה?!

סעיף 11: כ-300,000 פלסטינים המתגוררים זמן רב במדינות ערב, בארה"ב, באירופה ובאמריקה הלטינית, רשומים במרשם האוכלוסין של הרש"פ. הבנק העולמי (2003) וועדות הבחירות הפלסטיניות (14.10.04 ו-2.1998) מאשרים זאת.

תשובה: הם מסבים את תשומת לבנו לכך ש-300,000 ערבים תושבי השטחים שוהים בעצם בחו"ל. גם אם זה נכון, הרי מצב דומה קיים בכל מדינה בעולם, כולל ישראל. מי שמנכה מהמניין את ערביי חו"ל חייב לעשות זאת גם לגבי יהודי ישראל הרבים המתגוררים דרך קבע בחו"ל, מה גם שהרבה יותר ישראלים מתגוררים בחו"ל מאשר פלסטינים. אבל אנו איננו עוסקים בהשערות. עובדה היא שבמפקד הפלסטיני נשאלו הנבדקים על קרובי משפחה בחו"ל, והמספר המצטבר הוא אכן כ-300,000, אבל האחראים למפקד קובעים במפורש כי הם לא נכללו בספירת ערביי השטחים.

סעיף 12: כ-300,000 "עולים נוצרים" מבריה"מ לשעבר אינם כלולים בסך הכל היהודי לדעת ההשקפה הדמוגרפית הרווחת כיום, למרות שמדובר בקרובי משפחה של עולים יהודים, שקשרו את גורלם עם גורל המדינה היהודית.

תשובה: בחישובים שלנו ממילא צורפו הרוסים החיים בארץ-ישראל ליהודים החיים בה, ולמרבה הצער, התמונה אינה נעשית ורודה יותר (בלוחות הם רשומים כאחרים).

סעיף 13: מהימנות הניבוי של המתודולוגיות לחיזוי דמוגרפי (למשל, אקסטרפולציה לינארית) הנמצאות בשימוש הממסד הדמוגרפי-אקדמי בישראל נמוכה מאוד ויכולה להטעות. הדמוגרפיה באזור נקבעת על ידי תופעות בלתי-צפויות ובלתי-לינאריות בתחומי כלכלה, מלחמה, טרור והגירה בישראל, ירדן ומדינות המפרץ הפרסי ובעולם כולו.

תשובה: מילים נמלצות שנועדו להרשים! ממתני מביאים בחשבון בעת בניית תחזית דמוגרפית, מלחמות אפשריות, עלייה ו/או ירידה אפשרית, רעידות אדמה, טרור וכדומה? רק מי שאינם מבינים בתחום מכניסים שיקולים כאלה לתחזיות. אני חוזר, תחזיות אינן מביאות בחשבון אירועי פתע כאלה שלעולם לא נוכל לחזותם.

סעיף 14: ההשקפה הדמוגרפית הרווחת כיום שונה ביישום "המודל השבדי" הדמוגרפי (שלב א' - חברה ענייה, תמותת תינוקות גבוהה, תוחלת חיים נמוכה... שלב ב' - בריאות משופרת וריבוי טבעי גבוה מאוד שלב ג' - רמת חיים משודרגת, ריבוי טבעי יורד מאוד). "ההשקפה הדמוגרפית הרווחת כיום סבורה ששנות ה-60 (הריבוי הטבעי של הפלסטינים בשיאו) היו השלב הראשון (בעוד שבמצביאות הן היו השלב השני), או ש"המודל השבדי" אינו רלבנטי לערביי ישראל ויש"ע (כאילו הדמוגרפיה הפלסטינית ייחודית בעולם השלישי...). לכן, ההשקפה הרווחת כיום שוגה קשות בהערכת ממדי הריבוי הטבעי, מספר הילדים לאשה ושיעור גידול האוכלוסייה הערבית בין הירדן לבין הים התיכון".

תשובה: סעיף 14 הוא אוסף עילג של מילים מבולבלות, ומי שכתב זאת לא הבין את אשר כתב. המודל השוודי שצוין כאן נקרא בלשון המומחים "מודל התמורה הדמוגרפית" - The Demographic Change Model; Demographic Transition Model זהו מודל הבנוי על ארבעה שלבים בהתנהגות אוכלוסייה בכל הנוגע לריבוי הטבעי. השלב הראשון הוא שלב פרימיטיבי של ילודה

רבה ותמותה רבה ולכן ריבוי טבעי נמוך; במעבר לשלב השני ניכרים המשך ילודה גבוהה והתחלה של ירידה בתמותה, בשלב זה האוכלוסייה מתחילה לגדול מהר יותר. במעבר לשלב השלישי ניכרות ירידה איטית בילודה וירידה מהירה בתמותה (שלב "התפוצצות האוכלוסייה"); בשלב הרביעי הילודה מתוכננת שהיא נמוכה ויש מינימום תמותה, ובכמה מצבים, כמו באירופה המזרחית, שיעורי התמותה עולים על שיעורי הילודה, מה שקרוי ריבוי טבעי שלילי (הפחתת האוכלוסייה). זהו השלב הסופי בהתפתחות חברות. כל חברה נמצאת בנקודה כלשהי במודל. למשל ערביי ישראל ב-2007 נמצאים בסוף השלב השלישי והבדווים עדיין באמצעו, בעוד יהודי ישראל הם בשלב האחרון. הפלסטינים בשטחים נמצאים בשלב השלישי. חשוב לציין כי כל שלב יכול להימשך מאות שנים, כמו השלב הראשון, או עשרות שנים בלבד, כמו במקרה של ערביי ישראל. **בכל מקרה, ברור לקורא המשכיל כי צוות זה אינו מבין מאומה בדמוגרפיה!**

סעיף 15: מרבית התחזיות הדמוגרפיות נכשלו מ-1900. שמעון דובנוב צפה אז שב-2000 יהיו, מערבית לירדן, 500,000 יהודים. ב-1948 הוזררה"מ בן גוריון ע"י פרופ' רוברטו בקי, לימים הסטטסטיקן הראשי והאב הרוחני של הממסד הדמוגרפי-אקדמאי בישראל, לבל יכריז על הקמת המדינה, כי ב-1968 יהיה בה רוב ערבי.

תשובה: סעיף זה חוזר במילים אחרות על סעיף 13, וראו תגובתנו שם. הנתון של 48% יהודים ב-1948 בארץ-ישראל, שמביא הצוות אינו מדויק ונראה חשוד: בראשית אותה שנה התגוררו ברחבי ארץ-ישראל כ-600,000 יהודים וכ-1.3-1.2 מיליון פלסטינים, כלומר שיעור היהודים בארץ-ישראל היה רק 33%; בסוף אותה שנה כבר משתנים המספרים לטובת היהודים בעקבות העלייה הגדולה ובריחת פליטי פלסטין. לגבי שנה גורלית זו יש לציין נתונים לפי חודשים ולא להסתפק בציון השנה כולה. אילו חברי הצוות היו קוראים ברצינות את ההקדמות שלי לכל מסמך שפרסמתי בנושא זה היו מוצאים את ההערה הבאה-תחזית דמוגרפית היא צורך חיוני לתכנון לאומי אבל יש לזכור כי מדובר בכל זאת בתחזית ותמיד ישנן הפתעות ועל זה נאמר "אדם מתכנן ואלוהים צוחק במרומים".

אילו מסקנות עניניות נלמד מסעיף 15 של צוות זה? הם מציעים לקחת סיכונים ולספח את השטחים "כי יהיה בסדר" כי "בעזרת השם הכול יסתדר"???

סעיף 16: עלייה (שנתית מאז 1882), ולא ריבוי טבעי, היא הגורם המרכזי בעיצוב הדמוגרפיה היהודית. ב-1972 טען פרופ' בקי שהעלייה תצטמצם. אבל, בתוך מספר שנים עלו מבריה"מ 170,000 יהודים. ב-1987 טען דלה-פרגולה שיהדות בריה"מ לא תעלה בהמוניה. אבל, בשנות התשעים עלו מחבר המדינות (בריה"מ לשעבר) מיליון יהודים. בחבר המדינות קיימים מאגרי עלייה נוספים (1-1.5 מיליון לפחות), מערב אירופה, אמריקה הלטינית, ארה"ב, דא"פ, ועוד.

סעיף 17: הגירה, יותר מאשר ריבוי טבעי, הייתה הגורם המרכזי שהגדיל את האוכלוסייה הערבית ל-473,000 ב-1890 ול-1,200,000 ב-1947. ערביי יו"ש התרבו מ-465,764 ב-1946 ל-742,289

ב-1953 כתוצאה מהגירת 180,000 פליטי 1948. מחקר משהב"ט (1971) מלמד ש-47% מתושבי עזה היו פליטים (205,860). אי-זיהוי משקלה הכבד של ההגירה הערבית, הביא להפרזה בהערכת שיעור הריבוי הטבעי הערבי ולהשרשת השיעור המופרז בתודעת הממסד הדמוגרפי והציבור. עיוות זה גורם, כנראה, להפרזה אקספוננציאלית בנתונים הדמוגרפים הערבים מאז ועד היום.

תשובה לסעיפים 16 ו-17: נניח שדוח צימרמן צודק ויקרה נס בדמות גל עלייה חדש (מצרפת, מארה"ב). האם הם מציעים לנו לחכות לנס - ובינתיים לאבד את הרוב היהודי ולהיות מטרה ללחצים בינלאומיים הולכים וגדלים להפוך את ארץ-ישראל למדינת כל אזרחיה? הזאת מציעים אוהבי ישראל? ככל שדוח צימרמן, כמוהו כמאמרו של עזרה זהר בכתב העת "נתיב", פונים לעבר הרחוק מאוד, סימן שהם מודאגים כמונו מן המצב בשנים האחרונות. ככל שמתגברים כאן הצפיפות והעוני, כך בורחים מכאן יהודים צעירים ומבוגרים במאות ובאלפים. **הבעיה כיום אינה עלייה אלא מניעת ירידה!** הטענה שהגירה, יותר מריבוי טבעי, היא הגורם לגידול האוכלוסייה הערבית, נדונה בסעיף הבא. בכל מקרה, כבר הסברנו שאין מכניסים בתחזיות דמוגרפיות שיקולי "אם תפרוץ מלחמה וכו'".

סעיף 18: הגירה, יותר מאשר ריבוי טבעי, הגורם המרכזי שהגדיל את האוכלוסייה הערבית ב"קו הירוק" מ-170,000 (1949) ל-1,300,000 (2003). אבל, היא כוללת 100,000 פליטים (וצאצאיהם) שהוחזרו לאחר מלחמת השחרור, 200,000 ערביי מזרח ירושלים שנוספו מאז 1967, וכ-300,000 ערביי יו"ש ועזה שקיבלו ת.ז. ישראלית במסגרת איחוד משפחות (150,000 לאחר 1993). הריבוי הטבעי של ערבי "הקו הירוק", ללא ה-150,000, הוא 2.1% ולא 3.1% (גידול האוכלוסייה היהודית הוא 2.5%).

תשובה: בלוח 11-2 בשנתון הסטטיסטי לישראל 2004 מצוין כי מאז 1955 עד 2004 קיימים בקרב המוסלמים ריבוי טבעי בשיעור של 4.4%-3.3% בשנה והגירה בשיעור של 1%-0.5% במספרים מוחלטים מדובר בגידול של 34,000 בשנה מריבוי טבעי, בעוד מספר המהגרים בשנה היה בדרך כלל רק 400 בשנה (מלבד מקרה חד-פעמי של 9,000 בשנה).

מיד עם קום המדינה חזרו לישראל 31,000 ערבים (מוסלמים ונוצרים). עוד כ-5,000 חזרו עד 1955, ובסך הכול כ-36,000. מריבוי טבעי נוספו באותה תקופה רק 28,000. זו היא התקופה היחידה שלגביה דוח צימרמן צודק. בפרק זמן קצר זה היו 8,000 מהגרים יותר ממספר הנולדים בארץ, אך יש להדגיש שזה נעוץ באירועי מלחמת השחרור ובתוצאותיה.

אם נוסיף למספר המהגרים את 67,000 ערביי ירושלים שסופחו לישראל בשנת 1967 ואפילו את 150,000 ערביי יש"ע שנכנסו לישראל, יעלה מספר המהגרים הכולל ל-253,000. כמה נולדו באותו הזמן על פי הלמ"ס מ-1955? 966,000! אין מנוס מן המסקנה שדוח צימרמן אינו מדווח אמת ואף מטעה בזדון!

סעיף 19: מרבית 100,000 הדרוזים המשרתים בצה"ל וקשרו גורלם במדינה היהודית-רואים עצמם כגוף אתני-דתי פרטיקולרי, מוסלמי אך לא ערבי.

תשובה: בכל הנתונים שברשותנו, הדרוזים מופיעים תמיד בנפרד. הם אינם מעלים ואינם מורידים את התחזיות הקשות, כי הם מונים רק כ-120,000 נפש (2005).

סעיף 20: רוב יהודי מוצק של 60% מהירדן ועד הים התיכון נשמר מאז 1967, בניגוד לטענות ותחזיות "נביאי הזעם הדמוגרפי.

תשובה: כבר הערנו למעלה שקביעה זו אינה נכונה. בינתיים יש לנו נתונים עד 2016 ונוכל אמת נתוני צוות זה. ראו לוח אחרון בחוברת ותראו כי מסקנות צוות זה שגויות מאד.

סעיף 21: מאז 1948 גדל מספר היהודים בין הירדן לבין הים התיכון פי 9.0 ומספר הערבים פי 3.2 (מ-600,000 ל-5.5 מיליון ומ-1.2 מיליון ל-3.8 מיליון).

תשובה: חברי צוות צימרמן יכלו להתחיל ב-1900, אז היו רק 50,000 יהודים בארץ-ישראל, ולהראות ששיעור היהודים בה גדל ב-10,000% ויותר... אלו אינן אלא התחכמויות ומניפולציות במספרים. פנינו לעתיד ולא לעבר...

כפי שהראינו לעיל, דוח צימרמן מתעלם מהנתונים הרשמיים של מדינת ישראל, המופיעים בשנתון הסטטיסטי של, מתכחש לנתוני הלמ"ס ומטעה במצח נחושה. ההצהרות כי הדמוגרפיה פועלת לטובתנו הן הולכת שולל והן ראויות לכל גינוי!

סיכום

במסמך זה העלינו שורה ארוכה של ליקויים בדוח צימרמן. הצבענו על התחכמויות ומניפולציות ואפילו על הטעיות בזדון, על ניסיון נואש לערבב סוגיות שונות מכל העולם כדי לבלבל ולתעתע, על טעויות מספריות, על הסקת מסקנות הפוכות ממה שמלמדים הנתונים שהוצגו ועל זלזול בציבור בישראל.

גם כשאנו הולכים לקראת הדוח בכל הנחותיו (השגויות!), ברור לנו שבתוך זמן קצר יהיו היהודים בשטחי ארץ-ישראל מיעוט. אין לנו מנוס מן המסקנה, שדוח צימרמן אינו רציני ואינו מהימן.

היה מקום לשאול מדוע אין אנו מתמודדים עם המודלים ועם 33 הלוחות והדיאגרמות שנמצא בדוח צימרמן ואשר פורסמו בבס"א 2007? התשובה היא, שכשם שהראינו כי כל ההסברים של צוות זה היו מתחכמים ומניפולטיביים, כך גם הלוחות מלאים באותם נתונים "מומצאים", שבינם למציאות בארץ ישראל אין כל קשר. ראו למשל רק דוגמה אחת - תרשים 4.1 מהדוח שלהם (עמ' 32).

לוח 3: תרשים 4.1 תוצאות המחקר לגבי האוכלוסייה הערבית בגדה המערבית וברצועת עזה,

2003–1997

2003	2002	2001	2000	1999	1998	1997	
							הגדה המערבית
1,373,814	1,354,892	1,332,890	1,305,168	1,291,455	1,258,455	1,237,543	בתחילת השנה
51,010	45,214	46,344	46,656	48,458	51,648	46,882	• לידות
5,786	6,408	5,328	5,488	5,303	4,890	5,236	• פטירות
-8,880	-8,384	-7,514	-1,945	-17,942	-2,135	-9,358	• הגירה נקייה לחו"ל
-11,500	-11,500	-11,500	-11,500	-11,500	-11,500	-11,500	• הגירה לישראל
1,398,658	1,373,814	1,354,892	1,332,890	1,305,168	1,291,455	1,258,455	בסוף השנה
							רצועת עזה
1,037,225	1,008,087	981,306	953,023	929,935	900,916	873,582	בתחילת השנה
40,114	39,648	36,571	36,260	35,919	37,060	37,527	• לידות
4,398	4,397	3,894	3,630	3,685	3,650	3,673	• פטירות
-2,784	-2,613	-2,396	-847	-5,646	-891	-3,019	• הגירה נקייה לחו"ל
-3,500	-3,500	-3,500	-3,500	-3,500	-3,500	-3,500	• הגירה לישראל
1,066,657	1,037,225	1,008,087	981,306	953,023	929,935	900,916	בסוף השנה
							סך הכול
2,411,039	2,362,978	2,314,196	2,258,190	2,221,390	2,159,248	2,111,125	בתחילת השנה
91,124	84,863	82,915	82,916	84,376	88,708	84,409	• לידות
10,184	10,805	9,223	9,118	8,988	8,540	8,909	• פטירות
-11,665	-10,997	-9,910	-2,792	-23,588	-3,026	12,377	• הגירה נקייה לחו"ל
-15,000	-15,000	-15,000	-15,000	-15,000	-15,000	-15,000	• הגירה לישראל
2,465,315	2,411,039	2,362,978	2,314,196	2,258,190	2,221,390	2,159,248	בסוף השנה

מדוע וכיצד החליטו על נתוני ההגירה מיו"ש לישראל כדי 11,500 נפשות בשנה (2003–1997), וכך לגבי ההגירה מר"ע לישראל כדי 3,500 נפשות בשנה (2003–1997)? מהו המקור למספרים המומצאים על הגירה לחו"ל (נתונים שאינם בנמצא במנהל האזרחי)?

נתונים אלו מופיעים בדוח בס"א גם בדיאגרמה שמספרה תרשים 3.9 עמ' 27 או תרשים 3.2 (עמ' 17). שם אין מבחינים בין אומדן למפקד ובונים תלי תלים של מסקנות מוזרות!

לסיכום, הראינו כי לפנינו צוות פוליטי שאינו מקצועי, שמשקר ביודעין, שבכמה מקרים הוכיח בורות בתחום, ושהוא גם חצוף (מבחינתו, רק חבריו יודעים את האמת, ולעומתם הממסד האקדמי והשלטוני בישראל, היסטוריונים דגולים, הנשיא אובמה, ה-CIA, האירופים - כולם כולם טעו וטועים). אבל אל דאגה, הציבור בימין הישראלי אינו רוצה שיבלבלו אותו בעובדות, הוא משתוקק למלחמת בר-כוכבא כאן ועכשיו; הוא יראה לכל המין האנושי מיהו, כמו אז בימי הרומאים. והיה אם ניכשל וחורבן נורא ייפול עלינו שוב?

כנראה מגיע לנו, כי לא הלכנו בדרכי השם!

נספח

בנספח זה צירפנו נתונים דמוגרפיים שימשו את הקורא מהעמוד הראשון ועד האחרון.

- נתוני דוח צימרמן מ-2005 ועדכונים של חבריו נכון ל-2014.
- נתוני הפלסטינים כפי שפורסמו אחרי המפקדים ובין לבין בעיתונות.
- נתוני ארנון סופר המבוססים בכל הנוגע לישראל על הלמ"ס כולל תחזיות של הלמ"ס.
- נתוני הלמס"פ בניכוי מזרח ירושלים מנתוני יו"ש.
- נתוני רצועת עזה המבוססים על נתוני צה"ל, על חישובים שלי (א"ס), נתוני ה-CIA ומוסדות מחקר באירופה.

חשוב להדגיש, כי אצל צוות צימרמן-אטינגר אי אפשר למצוא חישוב שיטתי מקצועי; לחלל האוויר נזרקים מספרים כדי שנשמור תמיד על רוב יהודי מוחץ (כ-60%) בארץ ישראל. ואיך קורה שהצד הפלסטיני אינו מראה כל גידול באוכלוסייה, למרות הריבוי הטבעי הגבוה? פשוט מאוד: הם מהגרים, כולם... טוב, אולי רובם. וככה הארץ כולה תישאר רק שלנו.

אבל לצוות צימרמן יש בעיה קטנה, כי במלחמת "צוק איתן" צה"ל פרסם נתון של 1.8 מיליון פלסטינים בעזה, התואמים את נתוני סופר, ואילו אצלם מדובר ב-1.1 מיליון. **מסקנה - צה"ל גם הוא כנראה שייך לשמאל!**

נתוני צוות צימרמן - הדמוגרפיה בשטחי יו"ש ור"ע בשנים שונות (באלפים)

2014	2007	1997	1967	
1,700	1,500	1,258	586	ערבים ביו"ש
1,100	1,100	900	356	ערבים בר"ע
2,800	2,600	2,158	942	סה"כ ערביי השטחים
60.4%	66.2%	60.5%	64%	שיעור היהודים בא"י

מקורות: 67 על פי מסמך צה"ל; 1997: 2003 על פי פרסומי בס"א; 2007: 2014 - פרסומי אטינגר באתר שלו. שיעור היהודים הם נתוני למ"ס ובאשר לערבים בשטחים הם נתוני צוות צימרמן.

נתוני הלמס"פ (ביו"ש ללא ערביי ירושלים)

2014	2007	1997	1967	
2530	2,369	1,500	690	ערבי יו"ש
1,790	1,416	996	340	ערביי העזה
4320	3,785	2,496	1,080	סה"כ שטחים

מקורות: מפקד צה"ל ב-67; 1997: 2007 על פי מפקד הרשות הפלסטינית; אומדן 2014: פרסום למס"פ

אוכלוסיית ארץ ישראל 1967-2016 ותחזית ל-2025-2035

%	2035	%	2025	%	2016	%	2007	%	1997	%	1967	
	8410		7250		6335		5200		4701.6		2384	יהודים
	400		390		370		286		84.1		0	אחרים
47	8810	49	3640	52	6705	51.4	5486	55.4	4785.1	64	2384	סה"כ
	175		160		137		110		96.7	0.9	32	דרוזים
	2415		2000		1620		1225		868.9	0.7	361	ערבים בישראל
	200		180		165		125		126.1	1.8	71	מהם נוצרים
	2215		1840		1420		1100		867.9	7.8	290	מוסלמים
	11400		9800		8462		6881		5750.3	74.7	2776	סה"כ תושבי ישראל
	3982		3266		2540		2369		1500	15.8	586	ערביי יו"ש
	3335		3522		1900		1416		996	5.6	356	ערביי עזה
	3317		5783		4440		3785		2496	25.3	942	סה"כ ערבים בשטחים
	4718717	100	15588	100	12902	100	10,666	100	8246	100	3718	סה"כ תושבים בא"י
	47		49%		52%		51.4		58	54%		שיעור יהודים בא"י
	57.2		58.5%		61%		59.3		66	70.9		שיעור יהודים ללא עזה

מקורות: לגבי ישראל, רק על פי למ"ס; שטחים - על פי מפקדי צה"ל 67, מפקדי פלסטינים; ב-1997, 2007 בניכוי ירושלים המזרחית; 2016 ותחזיות לעתיד על פי חישובי המחבר.

מקורות

אטינגר, י' 9.4.13. דמוגרפיה יהודית - לא מה שחשבתם. *ישראל היום*, וגם באתר אטינגר.

אטינגר, י' 2013. הדמוגרפיה היהודית בנסיקה. *כוונים חדשים*, 13, 188-194. (אטינגר מפרסם מדי יום-יומיים מסמכים ומפיצם לכל עבר, כאן הבאנו רק מספר קטן של דוגמיות.)

ביסטרוב, ג', סופר, א' 2007. *ישראל 2007-2020: על דמוגרפיה וצפיפות*. חיפה: אוניברסיטת חיפה, קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה.

ביסטרוב, ג', סופר, א' 2010. *ישראל דמוגרפיה 2010-2030: בדרך למדינה דנית*. חיפה: אוניברסיטת חיפה, קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה.

הוועדה לענייני ביקורת המדינה, פרוטוקול 187, יום שלישי, כ"ט אייר תשס"ה (7.6.05).

זהר, ע' 2004. דמוגרפיה - סכנה קיומית או מיתוס? *נתיב*, נובמבר 26-29.

זמל, ג' 1997. *אומדני אוכלוסייה סופיים לשנת 1996 ביהודה, שומרון וחבל עזה, האגף לדמוגרפיה, אוכלוסייה וקליטת עלייה*. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה משרד ראש הממשלה (דוח פנימי).

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. שנים שונות.

הלמ"ס הפלסטינית. שנים שונות.

מחקר דמוגרפי. 2005. *ערביי הגדה המערבית ועזה - מה פשר הפער של 1.5 מיליון*. תקציר מנהלים, ינואר American Enterprise Institute.

מיכאל, ק' 2014. משקלו של הממד הדמוגרפי בשיקול האסטרטגי של ישראל בסכסוך הישראלי-פלסטיני. *עדכון אסטרטגי*, 17(3), 27-35.

News 1, מחלקה ראשונה. 9.8.14. מחקר: ערבים יולדים פחות, יהודים יותר.

סופר, א' ושל, ג' 2005. *מימושה בפועל של תביעת השיבה הפלסטינית*. חיפה: אוניברסיטת חיפה, קתדרת חייקין לגא ואסטרטגיה והמכללה לביטחון לאומי.

סופר, א' וגמבש, י' 2007. *תעתועי פער המיליון, תגובה ל"פער המיליון: האוכלוסייה הערבית בגדה המערבית וברצועת עזה"*. חיפה: אוניברסיטת חיפה, קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה.

סופר, א' 2015. *אילו הייתי רץ לכנסת 2015, מה היה עומד אצלי בראש סדר העדיפויות*. חיפה: אוניברסיטת חיפה, קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה.

סופר, א' 2016. *אתגרי ישראל 2016, המלצה לסדר עדיפויות לאומי*. חיפה: אוניברסיטת חיפה, קתדרת חייקין לגאואסטרטגיה

פייטלסון, י' 2013. *תהליכים דמוגרפים בארץ ישראל (1900-2013)*. המכון לאסטרטגיה ציונית.

פסיג, ד' 2005. *העתיד של מדינת ישראל - הזמן פועל לטובת העם היהודי בישראל* (ללא ציון מקום ההוצאה).

צימרמן, ב', זייד, ר' וויז, מ"א. 2006. *פער המיליון: האוכלוסייה הערבית בגדה המערבית וברצועת עזה. עיונים בביטחון המזרח התיכון*, 63, מרכז בגין-סאדאת, אוניברסיטת בר-אילן.

9 789657 437513